

Musta kuu on taivaalle kivunnut
Almanakasta sivuja kohdalta kadonnut
Vielä ei pitänyt kuuran nurmea peittää
Eikä aurinkokellon viikkoja edistää

Aamukasteen aikaan
Jäistä pihaa raivaan

Hetkeksi haihtunut olo on palannut
Heinäisen tuulen vire viimaksi vaihtunut
Aikatauluista hankala selkoa ottaa
Kun ei pakkasaamuja osaa elokuussa odottaa

Aamukasteen aikaan
Kaivon pintaa kairaan

Vaikea on kohtia peiliä tuijottaa
Helpompi työntää neula silmään kuin lankaan pujottaa
Kielen päällä tuntuu maku köyden pajuksen
Vaan tukehtumaan tarvii paksumpaa